

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

بازتایپ و ارسال از: لاله

تاریخ حزب کار البانی

انستیتیوی تحقیقات مارکسیستی لنینیستی در جنب کمیته مرکزی حزب کار البانی
چاپ «نعم فراشری» تیرانا ۱۹۶۹

بخش بیست و چهارم

۰۸ اپریل ۲۰۱۴

کنفرانس مشورتی کادر های فعال حزب کمونیست البانی:

کمیته مرکزی موقت برای آن که بر این مانع فائق آید و اعتلاء تازه ای به کار حزب ببخشد نخستین کنفرانس مشورتی کادر های فعال حزب کمونیست البانی را دعوت کرد.

این کنفرانس مشورتی روز ۸ اپریل ۱۹۴۲ در تیرانا افتتاح یافت و کار های خود را تحت رهبری انور خوجه انجام داد. شرکت کنندگان در این کنفرانس عبارت بودند از اعضای کمیته مرکزی، دبیران سیاسی و تشکیلاتی کمیته های منطقه ای و عده ای دیگری از کادر ها. کلیه مسائلی که در این کنفرانس مورد بررسی قرار گرفت بر گرد مسأله ارتباط نزدیک حزب با توده ها و سازمان دادن و بسیج کردن آنها در مبارزه رهائیبخش ملی دور می زد.

نخستین کنفرانس مشورتی کادر های فعال حزب کمونیست البانی پیشرفت های کار سیاسی حزب را خاطر نشان ساخته متذکره می شد که در کشور:

«فکر قیام عمومی شکل می گیرد و نیرومند می شود و خلق به درک این موضوع آغاز نموده است که می تواند رهائی خود را با تکیه بر نیروی خویش و با پیوستن مبارزه خویش به مبارزه اتحاد شوروی، امریکا، انگلستان و چین همچنین سایر کشور ها تأمین کند.»^۱

معذالک در ارزیابی پیشرفت ها مبالغه به عمل نیامد. اگر از فعالیت حزب در اثر روحیه گروه های کمونیست سابق جلوگیری نشده و انضباط در درون حزب نقش نگردیده بود و عناصر ناسالم و فراکسیونیست به اشاعه نظریات غلط نپرداخته بودند حزب ارتباطات وسیع تر و محکم تری با توده ها بر قرار می ساخت.

^۱ - قطعنامه نخستین کنفرانس مشورتی کادر های فعال حزب کار البانی، ۸ اپریل ۱۹۴۲. اسناد عمده حزب کار البانی، جلد اول صفحات ۵۶ و ۵۷

کنفرانس نظر داد که ارتباطات سازمان های حزبی با توده های کارگر هنوز ضعیف است و این امر قابل قبول نیست. کنفرانس چنین خاطر نشان گردانید:

«چگونه ممکن است حزب ما بدون کارگران نیرومند شود، و حال آن که همانا کارگران اند که باید پایه آن را تشکیل دهند.»^۲

در این زمینه، کمونیست ها وظیفه یافتند که در میان کارگران به طور مداوم به کار سیاسی توضیحی و سازمانی بپردازند تا صفوف آنان را بر گرد حزب هر چه فشرده تر گردانند و کادر هائی برای رهبری مبارزه رهائی بخش ملی از میان آنها پرورش دهند.

کادر های فعال حزب توجه خاصی به کار جلب توده های دهقان و بسیج آنها در مبارزه معطوف داشتند، و به عنوان شرط ضروری غلبه بر موانعی که در این زمینه به وجود آمده بود از کمونیست ها خواسته شد که با نظریات شکست آور سابق در باره دهقانان به مبارزه بر خیزند، عمیقاً در روستا ها نفوذ کنند، آشنائی با زندگی دهقانان را بیاموزند، با رنج های آنان شریک شوند و به مسائل آنان برسند.

کنفرانس مشورتی به سازمان های حزب دستور داد که کلیه آثار روش های سابق را در مورد کار در بین جوانان و زنان بزداوند و فعالیت خویش را در این بخش ها تکمیل و تحکیم کنند. جوانان و زنان باید به صورت تکیه گاه استوار حزب در آیند.

کادر های فعال حزب عمل کمیته مرکزی را مبنی بر مقدم داشتن اقدامات سیاسی و رزمی، درست دانستند. «حزب کمونیست نمی تواند بدون اقدام وجود داشته باشد... آنچه حزب را رشد می دهد و تقویت می کند اقدام و نبرد است. اگر ما به خلق نشان ندهیم که قادر به رهبری هستیم، نمی توانیم با وی در پیوند باشیم.»^۳ تکثیر و تقویت واحد های پیکار و ایجاد دسته های پارتیزانی به منظور توسعه مبارزه مسلح، امری فوری تشخیص داده شد.

کنفرانس مشورتی باعث شد که طرح وحدت توده ها در جبهه رهائی بخش ملی و طرح ایجاد شورا های رهائی ملی مشخص تر گردد.

کنفرانس مشورتی نظر داد که پیوند نزدیک با توده ها بهترین نشانه نیرو و توانائی حزب مارکسیستی – لنینیستی و صحت سیاست اوست، شرط حتمی است برای این که حزب بتواند از خود در برابر دشمنان دفاع کند. کادر های فعال، توجه حزب را به این امر معطوف داشتند که لازم است در افشای نیرنگ فاشیست ها که می خواهند خلق البانی را به نام ناسیونالیسم و خودمختاری در دام افکند و جنگ برادر کشی در میان وی بر افروزند و او را با همسایگانش در ضدیت بیندازند، مبارزه شود.

کنفرانس مشورتی عمده ترین مسأله داخلی حزب را عبارت دانست از بر انداختن روحیه گروهی که هنوز موجود بود و فعالیت های فراکسیونی. کنفرانس آناستاس لولا و صدیق پرمت را متعهد گردانید که کلیه ارتباط سابق خویش را بگسلند و راه ناصواب را فرو گذارند، به آنها اخطار کرد که اگر از این دستور ها سر پیچی نمایند، به مجازات های شدیدی دچار خواهند شد. تصفیه حزب از طریق طرد کلیه افراد اصلاح ناپذیر و در عین حال استفاده از همه امکانات برای بازگرداندن عناصر گمراه به راه راست، از طرف کادر های فعال حزب به عنوان وظیفه مقرر گردید.

در مورد اعضای جدید که علی الاصول از صفوف کارگران و دهقانان تهیدست برخاسته اند دستور داده شد که در پذیرش آنها به حزب به علت پائین بودن درجه آگاهی تئوریک و سیاسی شان اشکال تراشی نشود. این عناصر ثابت قدم باید در درون صفوف حزب به مثابه مبارزه پر شور آرمان خلق و کمونیسم آموزش و پرورش یابند.

^۲ - همانجا، صفحه ۶۱

^۳ - همانجا، صفحه ۶۲

کنفرانس مشورتی در عین حال که با تمام نیرو به امحای جریان ترسکیستی در داخل حزب پرداخت به کمونیست ها دستور داد که مبارزه علیه مرتدان خارج از صفوف خویش و به ویژه گروه ترسکیستی زژاری را از یاد نبرند. آنها باید نسبت به تشبثات فاشیسم ایتالیا و ارتجاع داخلی که می خواهند جاسوسان و فتنه انگیزان را در صفوف حزب کمونیست رخنه دهند، نیز هوشیار باشند.

ادامه دارد...